

Kalendarium

● **22 kwietnia** – W Paryżu odbyła się konferencja zorganizowana w ramach projektu „Reprezentacja pracowników Agencji Pracy Tymczasowej”, dotycząca ram prawnych oraz praktyk związanych z reprezentacją tych pracowników na poziomie krajowym i europejskim. W projekcie udział biorą także przedstawiciele Uniwersytetu w Geteborgu, London Metropolitan University, Uniwersytetu w Amsterdamie i Uni-Europa. W konferencji uczestniczyli **Joanna Unterschutz** i **Krzysztof Woźniewski**. W tym samym dniu miało miejsce w Brukseli spotkanie poświęcone praktycznemu wykorzystaniu podręcznika, który powstaje w ramach projektu EKZZ i KE dot. jakości zatrudnienia. Intencją programu jest przywrócenie właściwej rangi zagadnieniom związanym z zatrudnieniem. Uczestnikiem spotkania był **Andrzej Matla**.

● **23 kwietnia** – W Brukseli **Sławomir Adamczyk** wziął udział w posiedzeniu Komitetu Koordynacyjnego EKZZ ds. rokowań zbiorowych. Celem spotkania była dyskusja nad stanem rokowań zbiorowych w I połowie 2008 i zagadnieniami dotyczącymi europejskiej płacy minimalnej.

● **23 – 24 kwietnia** – W Rzymie EKZZ zorganizowała pierwsze seminarium regionalne w ramach projektu „Przemoc i prześladowanie w miejscu pracy”. W seminarium wzięła udział **Barbara Surdykowska**.

● **29 – 30 kwietnia** – Odbyła się we Florencji, zorganizowana przez włoski związek zawodowy CISL, konferencja „Od Kyoto do Lizbony z dialogiem społecznym”. Uczestnicy zastanawiali się, jak wzmocnić udział partnerów społecznych w wytyczaniu celów i podejmowaniu decyzji dot. zrównoważonego rozwoju i polityki środowiskowej oraz zaprezentowali doświadczenia krajowych i branżowych central związkowych w tym względzie. W konferencji uczestniczyli **Agnieszka Dojlido** i **Bogdan Szozda**.

● **13 maja** – Gościła w Komisji Krajowej 12-osobowa grupa związkowców z Gruzińskiej Centrali Związków Zawodowych GTUC, którzy odbywali w Polsce wizytę studyjną. Po „Rewolucji Róż” młoda demokracja gruzińska weszła w trudny okres transformacji ustrojowej, stąd wśród działaczy społecznych i związkowych istnieje pilna potrzeba wzbogacania wiedzy w zakresie metod działania związków zawodowych w okresie przejściowym i w latach późniejszych. W grupie znaleźli się przedstawiciele związków oświaty, edukacji, ochrony zdrowia.

● **14–16 maja** – W Kranjskiej Górze na Słowenii odbyło się spotkanie zorganizowane przez Fundację im. Otto Brennera z Frankfurtu nad Menem, we współpracy z Fundacją im. H. Boecklera i F. Eberta, którego tematem był „Przełom w związkach zawodowych – zakładowe i ponadzakładowe płaszczyzny działania”. Rozmawiano również na temat m.in. dialogu społecznego w rejonie Europy Południowo-Wschodniej oraz roli związków zawodowych w społeczeństwie obywatelskim Europy.

● **16–17 maja** – Z inicjatywy pracowniczych organizacji chrześcijańskich, w tym NSZZ „Solidarność”, odbyło się w Gdańsku Forum na rzecz Europy Demokratycznej, Socjalnej i Solidarnej. Tematem Forum była „Aktualna misja organizacji pracowniczych w Europie: wymagania socjalne”. Główne zagadnienia debaty koncentrowały się wokół: gospodarki mieszkaniowej jako usługi interesu publicznego, dochodu minimalnego i niezbędnego ustawodawstwa na poziomie europejskim, migracji i rodzaju praw obywatelskich.

● **19–20 maja** – W Rydze miała miejsce konferencja kończąca projekt ETUI– REHS, dot. emigracji pracowniczej. Efektem końcowym projektu będzie publikacja na temat zjawiska migracji z perspektywy nowych krajów członkowskich. Nad projektem pracowali przedstawiciele związków Łotwy, Węgier, Wielkiej Brytanii i Polski – NSZZ „Solidarność” reprezentowali **Joanna Unterschutz** i **Robert Szewczyk**.

● **21 maja** – W Madrycie odbyła się konferencja hiszpańskiej centrali związkowej UGT pod hasłem: „Związki zawodowe a Europa”, w której wziął udział **Andrzej Adamczyk** z wykładem „Doświadczenia polskich związków zawodowych w związku z integracją europejską”. Uczestnikami byli ponadto związkowcy z niemieckiego DGB, duńskiego LO, sekretarz generalny EKZZ J. Monks oraz były premier Hiszpanii, **Felipe Gonzalez**.

26 maja – W Warszawie, odbyły się zorganizowane przez EKZZ warsztaty dot. praktyki działania Europejskich Rad Zakładowych, mające na celu m.in. podniesienie kwalifikacji członków Rad i zespołów negocjacyjnych oraz omówienie problematyki związanej z nowelizacją Dyrektywy 94/45, na rzecz, której trwa obecnie kampania EKZZ. W warsztatach uczestniczył **Andrzej Matla**.

Światowa Organizacja handlu WTO

Na konferencji w Hawanie w 1947 r. 21 państw ustaliło tekst Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (General Agreement on Tariffs and Trade – GATT). Było to wyrazem dążeń do liberalizacji handlu światowego w oparciu o wielostronne porozumienia międzynarodowe. GATT wszedł w życie 1 stycznia 1948 r., stając się podstawą prawną systemu współpracy handlowej.

W wyniku kolejnej rundy negocjacji handlowych GATT, w 1995 r. (Runda Urugwajska) zdecydowano o powstaniu Światowej Organizacji Handlu (WTO), która określa zasady światowego handlu. Polska jest współzałożycielem WTO.

Najwyższą władzą WTO są regularne Konferencje Ministerialne odbywające się, co dwa lata. Na nich oceniana jest dotychczasowa działalność Organizacji, nakreślane są plany jej rozwoju i perspektywy dalszego działania oraz wytyczane są konkretne cele do osiągnięcia w określonym czasie, głównie w zakresie obniżek stawek celnych.

Reguły WTO zapewniają informację o dozwolonych środkach ochrony rynku przed nadmiernym importem, dumpingiem lub nieuczciwą konkurencją. Złamanie tych reguł daje poszkodowanemu krajowi należącemu do WTO prawo do domagania się zaprzestania niedozwolonych praktyk oraz rekompensowania poniesionej szkody.

Światowe organizacje związkowe – MKWZZ, a obecnie MKZZ, oraz federacje branżowe wielokrotnie wskazywały na konieczność włączenia do programu WTO problematyki standardów pracy – przede wszystkim Konwencji MOP. Wiele krajów sprzeciwia się włączeniu kwestii standardów pracy do negocjacji na arenie WTO, gdyż brak tych standardów daje wyraźne obniżenie kosztów produkcji w tych krajach (szczególnie w strefach wolnego handlu), dzięki czemu na globalnym rynku są one bardziej konkurencyjne. Państwa te wskazują właśnie MOP jako miejsce do dyskusji o globalnych standardach pracy nie dopuszczając do transpozycji najważniejszych Konwencji MOP do programu negocjacji WTO, czego skutkiem są bardzo ogólnikowe wzmianki o „zacieśnieniu współpracy” z organizacjami świata pracy, co do tej pory nie przyniosło żadnego wymiernego efektu w tym zakresie.

Dyrektywy dotyczące równego traktowania płci

1957

● Traktat WE określa prawo do równego wynagrodzenia dla kobiet i mężczyzn i stanowi podstawę przepisów prawnych zabraniających dyskryminacji w odniesieniu do pracy lub zatrudnienia, a także do dostępu do towarów i usług.

1970

● Dyrektywa 75/117/EWG dotycząca stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet

● Dyrektywa 76/207/EWG w sprawie równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (zmieniona w 2002r.)

● Dyrektywa 79/7/EWG w sprawie równego traktowania kobiet i mężczyzn w odniesieniu do zabezpieczenia zawodowego

1980

● Dyrektywa 86/378/EWG w sprawie równego traktowania w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (zmieniona w 1996 r.)

● Dyrektywa 86/613/EWG w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa

1990

● Dyrektywa 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią.

● Dyrektywa 96/34/WE dotycząca porozumienia ramowego na temat urlopu rodzicielskiego

● Dyrektywa 97/80/WE dotycząca ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć

Od 2000

● Dyrektywa 2004/113/WE dotycząca dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług

● Dyrektywa 2006/54/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przedrządowana)

Bezrobocie

Z opublikowanych przez Eurostat 1 kwietnia danych wynika, że stopa bezrobocia wyniosła w strefie euro w lutym tego roku 7,1 proc. W lutym 2007 było to 7,6 proc. W Unii Europejskiej bezrobocie sięgnęło w lutym 2008 r. 6,7 proc., w porównaniu do 6,8 proc. w styczniu. W lutym 2007 wyniosło 7,4 proc. Według szacunków Eurostatu w lutym 2008 r. w Unii Europejskiej na bezrobociu było 15 970 mln mężczyzn i kobiet, w tym 10 909 mln w strefie euro. W porównaniu do stycznia

2008 roku, liczba bezrobotnych spadła odpowiednio o 130 i 59 tys. W stosunku do lutego 2007 spadła o 1,5 mln w Unii Europejskiej i o 0,7 proc. mln w strefie euro.

Zatrudnienie

W decyzji z 15 kwietnia Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że pracownicy posiadający umowę na czas określony cieszą się tymi samymi prawami, co pracownicy na stałym etacie. W przypadku, gdy państwo członkowskie nie przeniosło w sposób prawidłowy do swojego prawa klauzuli o zasadzie niedyskryminacji, wyżej wspomniana klauzula ma bezpośrednie zastosowanie. Trybunał przypomniał również, że Irlandia ma obowiązek przetransponowania dyrektywy związanej z umową na czas określony. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 344*

Pomoc/rozwój

OECD opublikowało 4 kwietnia analizę publicznej pomocy rozwojowej przyznanej w 2007 roku. 22 kraje członkowskie Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD (CAD), który obejmuje głównych dawców na świecie, rozdystrybuowały 103,7 mld dolarów. W ubiegłym roku zaobserwowano nieznaczny spadek operacji umorzenia długów i lekki wzrost innych form pomocy. Generalnie, większość ofiarodawców nie zmierza ku wypełnieniu zobowiązań dotyczących zwiększenia wsparcia. Aby osiągnąć cele, jakie wyznaczyli sobie na 2010 rok, będą musieli zwiększyć pomoc w tempie bez precedensu. W 2007 r. głównymi dawcami były Stany Zjednoczone, Niemcy, Francja, Zjednoczone Królestwo i Japonia. Jedynymi krajami, które przekroczyły cel, zalecane przez Organizację Narodów Zjednoczonych 0,7 proc. dochodu narodowego brutto, są Dania, Luksemburg, Holandia, Norwegia i Szwecja. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 343*

Obywatele

W komunikacie zatytułowanym „Debata o Europie”, przedstawionym 2 kwietnia, Komisja przedstawia plan zwiększenia uczestnictwa obywateli w procesie podejmowania decyzji w Unii. Inicjatywa ta jest częścią Planu D (Demokracja, Dialog i Debata), który został rozpoczęty w 2005 roku, żeby poprawić wizerunek Unii wśród obywateli po francuskim i holenderskim „nie” w referendum. „Debata o Europie” ma, z pomocą budżetu w wysokości 7,2 mln euro, umożliwić permanentną dyskusję z obywatelami na poziomie krajowym i wspólnotowym. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 342*

Euro

Według komunikatu przyjętego 18 kwietnia przez Komisję na temat wprowadzenia euro na Cyprze i Malcie z dniem 1 stycznia, ogromna większość populacji Cypru i Malty (95 proc. i 90 proc.) ocenia, że przejście na euro w ich kraju dokonało się sposób łagodny i skuteczny. Czuje monitorowanie przez władze przewalutowania cen pozwoliło na

opanowanie zarówno cen, jak i tego jak podwyżki cen odebrała populacja. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 344*

Traktat

Rada umieściła w internecie skonsolidowaną wersję Traktatu o Unii Europejskiej i o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zostały one zmodyfikowane przez Traktat z Lizbony. Do dzisiaj 7 krajów ratyfikowało dokument, którego wejście w życie przewidziane jest na 1 stycznia 2009 roku. Fundacja Roberta Schumana prowadzi w internecie aktualną mapę, precyzującą stan ratyfikacji. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 344*

Gospodarka

Według prognoz ekonomicznych Komisji Europejskiej, opublikowanych 28 kwietnia, wzrost w Unii Europejskiej powinien w 2008 roku wynieść 2 proc., a w 2009 1,9 proc., w przeciwieństwie do 2,8 proc. w 2007 r. (odpowiednio 1,7 proc. i 1,5 proc. w strefie euro, do 2,6 proc. w 2007 r.). Spadek tempa wzrostu jest rezultatem przedłużającego się kryzysu na rynkach finansowych, widocznego spowolnienia w Stanach Zjednoczonych i poszybowania w górę cen podstawowych produktów. Gospodarka UE trzyma się względnie mocno dzięki solidnym fundamentom i w latach 2008-2009 powinno powstać 3 mln nowych miejsc pracy, ponad te 7,5 mln stworzonych w latach 2006-2007. Niemniej wskaźnik cen produktów konsumpcyjnych powinien tymczasowo wzrosnąć w tym roku w UE o 3,6 proc., w przeciwieństwie do 2,4 w 2007 r. Powodem jest skok cen energii i artykułów spożywczych. W 2009 wskaźnik powinien, według prognoz, spaść do 2,4 proc. W strefie euro przewiduje się odpowiednio 3,2 i 2,2 proc., do 2,1 w 2007 r. *Fundacja R. Schumana, Biuletyn nr 345*

P. Fontaine, Europa w 12 lekcjach, Komisja Europejska, Bruksela 2007. Zawartość:

- Dziesięć etapów w historii UE
- Rozszerzenie oraz polityka sąsiedztwa
- W jaki sposób funkcjonuje Unia
- Jednolity rynek
- Unia gospodarcza i walutowa oraz euro
- W kierunku społeczeństwa opartego na wiedzy
- Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość
- Unia Europejska na arenie światowej.

